

Ванссеа, както въ негово-то житіе се пише.

Като се приближи брѣмѣ-то, кога-то щеше Господь да вдигне къмъ Себеси светяго Иліа живъ съ пзатъ-та му, Иліа и Ванссей идоухъ въ Галгалах, (тѣй що се наричаше града), къмъ Веѳилах градъ. Като видѣ той съ Божье откровѣніе, че му се приближаваше вдиганье-то, искаше да остави Ванссеа къ Галгалах: затѣй се крѣеше смиреннo — мудроенно прѣдъз него, ради прославанье-то, дѣто щеше да му стане въ Бга, и му рече: » сѣди ты тѣкъ, защото Господь мѣ проводи до Веѳила. » И Ванссей светый тѣй и тѣй съ Божье ѡкровѣніе знааше, що щѣ да бѣде, затѣй му ѡтвѣща: » живъ ѣ Гдѣ и жива ѣ твоѣта душа, какъ ни щѣ те оставѣ ». И тѣй додохъ и двѣма-та до Веѳила. И пророчески-тѣ сынове, които живѣдохъ въ Веѳила, пристъпихъ особито при Ванссеа и му рекоухъ: » Разумѣвашъ ли ты, че Гдѣ ще вземне твоѣ Господинъ въ тебе на дѣ твоѣта глава? » И тѣй имъ ѡтвѣща: » разумѣвамъ и азъ, но мълчете. Слѣдъ тѣй му рече Иліа Светый: » ты сѣди тѣкъ, а мене ме праща Гдѣ въ Іерихѡнъ. » Ванссей му рече: » живъ ѣ Гдѣ и жива ѣ твоѣта душа, какъ азъ ни щѣ те ѡставѣ. » И пакъ